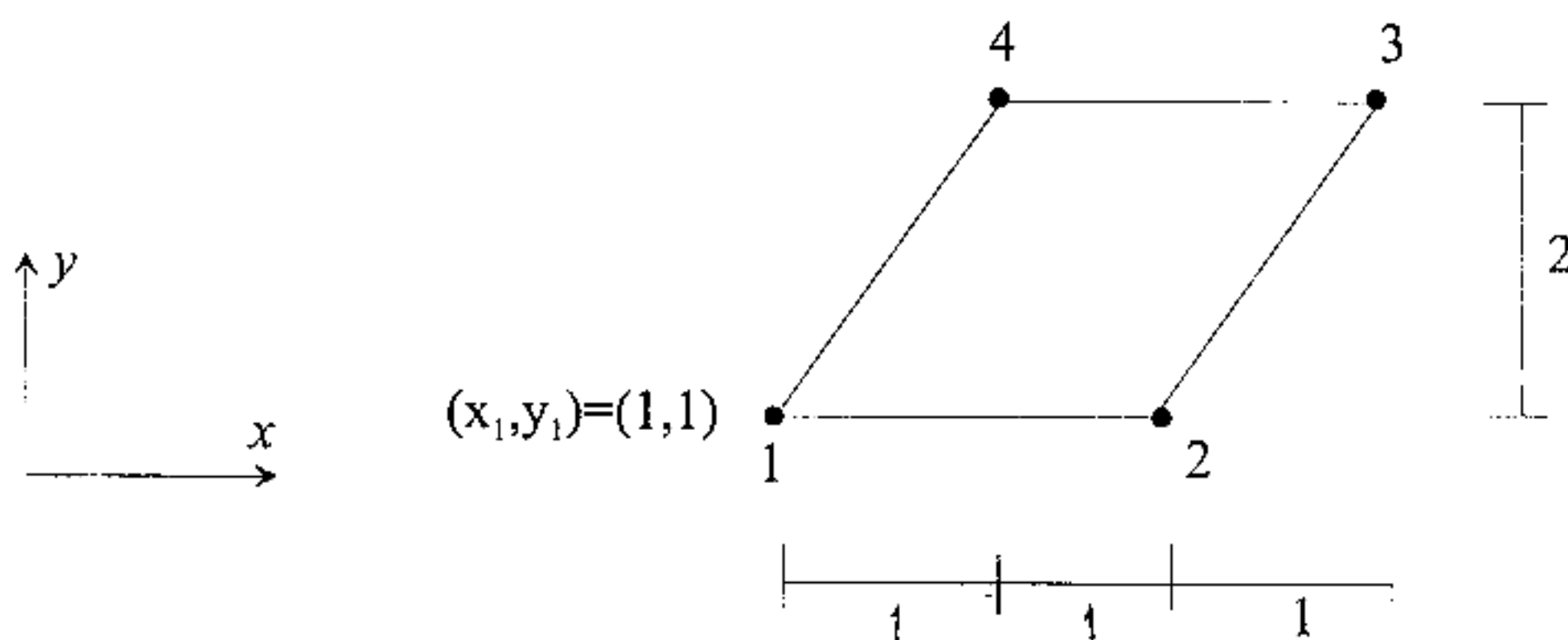


1. Johda alla esitetylle differentiaaliyhtälölle FEM-formulaatio, eli määritä differentiaaliyhtälön ratkaisuun sopivan elementin  $\mathbf{K}^{(e)}$ -matriisi sekä  $\mathbf{F}^{(e)}$ -vektori yleisessä muodossa. (Muotofunktioita ei siis tarvitse kirjoittaa auki). Elementin solmujen lukumäärän voit päättää itse. Käytä joko Galerkinin painotettujen jäännösten menetelmää tai variaatiomenetelmää. (5 pist.)

$$-\frac{d}{dx} \left( x^2 \frac{d\phi}{dx} \right) = \alpha x^2; \quad \phi(a) = A, \quad \phi(b) = B. \quad \alpha, A \text{ ja } B \text{ ovat vakiota.}$$

Miten annetut reunaehdot huomioidaan FEM-formulaatiossa? Miten tilanne muuttuisi, jos vasemman pään reunaehtona olisikin annettu  $\frac{d\phi}{dx}(a) = C$ , ( $C = \text{vakio}$ )? (1 pist.)

2. Laske derivaattojen  $\frac{\partial \phi}{\partial x}$ ,  $\frac{\partial \phi}{\partial y}$ ,  $\frac{\partial \phi}{\partial \xi}$ ,  $\frac{\partial \phi}{\partial \eta}$  arvot alla esitetyn isoparametrisen elementin keskipisteessä ( $\xi$  ja  $\eta$  ovat luonnollisia koordinaatteja, jotka saavat arvoja väliltä  $[-1,1]$ ). FEM-laskennassa on solmuarvoiksi saatu  $\phi_1=0.0$ ,  $\phi_2=4.0$ ,  $\phi_3=2.0$  ja  $\phi_4=1.0$ . Piirrä kuva FEM-ratkaisusta, ja arvioi sen avulla laskemiesi derivaattojen oikeellisuutta. (5 pist.)



Arvioi lisäksi, onko elementti liian vääristynyt käytettäväksi kentän mallinnuksessa. (1 pist.)